

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Kühna a členů JUDr. Miroslavy Jirmanové, JUDr. Petry Janouškové, Mgr. Stanislava Moláka, JUDr. Ireny Schejbalové a JUDr. Hany Šajnerové, o návrhu **předsedy Okresního soudu v Hradci Králové** ze dne 27. 4. 2015 na zahájení kárného řízení proti **JUDr. O. S.**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Hradec Králové se sídlem Krunertova 425, Hradec Králové, při ústním jednání konaném dne 15. 9. 2015,

t a k t o :

JUDr. O. S.,
soudní exekutor,
Exekutorský úřad Hradec Králové se sídlem Krunertova 425, Hradec Králové

I. se zprošťuje,

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, návrhu, jímž mu bylo kladeno za vinu, že jako soudní exekutor v rámci exekuce vedené pod sp. zn. 086 ExS 280/03 vymohl přes 80.000 Kč, aniž by výtěžek nebo jeho část vydal, neboť tohoto skutku se kárně obviněný nedopustil;

II. je vinen, že

a) jako soudní exekutor, který byl v rámci dohledové činnosti vyzván Exekutorskou komorou České republiky dne 25. 11. 2013 k vyjádření k obsahu podnětu P. Z. v souvislosti se spisem sp.zn. 086 ExS 655/06, žádné vyjádření dohledovému orgánu nikdy neposkytl, ani jinak nereagoval, a to přesto, že byl k témuž vyzván opakovaně dne 17. 1. 2014, se lhůtou do 25. 1. 2014,

t e d y

závažně porušil povinnosti exekutora stanovené § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve spojení s § 7 odst. 5 exekučního řádu,

t í m s p á c h a l

závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu;

b) jako soudní exekutor, který byl v rámci dohledové činnosti vyzván dne 23. 2. 2015 a 4. 3. 2015 předsedou Okresního soudu v Hradci Králové o předložení spisu sp.zn. 086 ExS 655/06, tento spis předsedovi Okresního soudu v Hradci Králové nikdy nepředložil, ani na výzvu ze dne 4. 3. 2015 jinak nereagoval,

t e d y

závažně porušil povinnosti exekutora stanovené § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění do 31. 8. 2015, ve spojení s § 7 odst. 6 věta druhá exekučního řádu

t í m s p á c h a l

závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu;

c) jako soudní exekutor se dopustil průtahů s předáním svého spisu sp.zn. 086 ExS 280/03 nově pověřené soudní exekutorce JUDr. M. D., tento spis předal dne 13. 9. 2013, jakkoliv tak byl povinen učinit bezodkladně na základě pravomocného usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 2. 2012, č.j. 0 Nc 8844/2003-82, které nabylo právní moci dne 22. 3. 2012,

t e d y

porušil povinnosti exekutora dle § 44b odst. 2 ve spojení s § 46 odst. 1 exekučního řádu,

t í m s p á c h a l

závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu.

III. Za uvedené delikty uložil kárný senát podle § 116 odst. 6 a 9 exekučního řádu

o d v o l á n í z e x e k u t o r s k é h o ú ř a d u .

IV. Kárné řízení pro skutky spočívající ve formálních pochybeních kárně obviněného ve spisech sp.zn. 086 ExS 1845/13, 209/13, 161/02, 421/04, 481/05, 375/05, 459/05, 574/05, 262/06, 480/06, 484/06, 638/06, nepředložení potvrzení o sjednání pojištění a pracovních smluv zaměstnanců během kontroly úřadu exekutora dne 3. 4. 2014 ze strany Exekutorské komory České republiky, čímž měl spáchat závažný kárný delikt podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu,

se podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu *per analogiam*,

z a s t a v u j e ,

nebot' kárné opatření, ke kterému může kárné stíhání vést, je zcela bez významu vedle kárného opatření, které bylo kárně obviněnému za kárná provinění uloženo.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

I.A. Kárná žaloba

[1] Dne 29. 4. 2015 došla Nejvyššímu správnímu soudu kárná žaloba podaná kárným žalobcem, předsedou Okresního soudu v Hradci Králové. Kárný žalobce podal žalobu proti soudnímu exekutorovi JUDr. O. S. (dále též jen „kárně obviněný“ nebo „soudní exekutor“), a to pro několik skutků, majících dílem povahu nedostatku součinnosti kárně obviněného s dohledovými orgány (nepředložení spisu, nepodání vyjádření přes výzvu dohledového orgánu),

pokračování

dílem průtahů s předáním spisu novému exekutorovi, dílem formálních pochybení při činnosti kárně obviněného. Kárný žalobce upozorňuje, že kárně obviněný byl v posledních pěti letech již třikrát shledán vinným závažným kárným deliktem. Pro „ilustraci“ uvádí, že kárně obviněný, přestože sám je soudním exekutorem, sám vystupuje v pozici povinného ve věcech výkonu rozhodnutí.

[2] Kárný žalobce navrhuje posoudit jednání kárně obviněného jako závažný kárný delikt. Kárný žalobce shrnuje, že kárně obviněný trvale maří výkon státního dohledu nad svou činností, protože s kontrolními orgány nespolupracuje. Ukládání pokut se jeví jako nedostatečné, popsaná pochybení a nečinnost vážně zpochybňují důvěryhodnost dalšího setrvání kárně obviněného v exekutorském povolání.

I.B. *Vyjádření kárně obviněného*

[3] Kárně obviněný ve svém vyjádření zdůrazňuje, že byl k vydání spisu vyzván bez usnesení, přestože se domnívá, že soud, pokud něco požaduje, používá usnesení. Kritizuje, že místopředsdkyně Okresního soudu v Hradci Králové, která sama soudila v nalézacím řízení, působila i jako dohledový orgán v řízení exekučním. K tomu navrhuje důkaz spisem sp. zn. 9C 145/2006. Kárně obviněný neví, kde je uložena povinnost vyjádřit se ke stížnosti, je to jeho právo, ne povinnost.

II. Splnění předpokladů pro věcné projednání

[4] Kárný senát nejprve zkoumal, zda kárná žaloba splňuje předpoklady pro její věcné projednání. Dospěl k závěru, že kárná žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, obsahuje stanovené náležitosti a byla podána ve lhůtě stanovené v § 117 odst. 3 exekučního řádu.

[5] Kárná žaloba tedy splňuje předpoklady pro její věcné projednání.

[6] Kárný senát se ovšem dále zabýval otázkou, zda ob stojí popis skutku tak, jak byl kárným žalobcem uveden v žalobě. Dospěl k závěru, že v části neobstojí. Kárný žalobce zvolil poměrně košatý a nepřiliš přehledný popis toho, co považuje za kárný delikt. Kárně obviněného vinil nejen z porušení zákona v žalobě přesně uvedených situacích (viz dále), ale používal rovněž různé vágní a neurčité formulace. Skutkem je nicméně jen konkrétní jednání identifikované tak, aby nebylo zaměnitelné s jiným (blíže srov. pojednání o identifikaci skutku v rozhodnutí kárného senátu ze dne 30. 10. 2012, č. j. 14 Kse 7/2012 - 70). Je tak vyloučeno, aby předmětem kárné žaloby byl skutek vymezený obecně či neurčitě.

[7] Úprava skutku popsaného v kárné žalobě, samozřejmě nevykročí-li z mezí žaloby, je však standardně kárnými senáty činěna; kárné senáty ve skutkových větách mechanicky nepřebírají slovo od slova návrhy podávané kárnými žalobci. Proto ve výrocích tohoto rozhodnutí kárný senát převzal z kárné žaloby pouze části konkrétně specifikující jednání kárně obviněného, aniž by se jakkoliv zabýval zcela nekonkrétními výtkami ohledně údajných nedostatků spisů sp. zn. 086 ExS 405/02, 90/06, 511/12, 585/04 a 139/12 a ohledně údajné absence řádného označení a zabezpečení úřadu kárně obviněného exekutora (srov. obdobný postup v rozhodnutí ze dne 16. 4. 2013, č. j. 14 Kse 9/2012 - 143).

III. Ústní jednání a posouzení věci kárným soudem

[8] Kárně obviněný se den před nařízeným jednáním z tohoto jednání omluvil. Ve svém podání uvedl bez dalších podrobností, že je nemocen. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, se ústní jednání koná zásadně v přítomnosti navrhovatele a kárně obviněného. *V nepřítomnosti kárně obviněného lze věc projednat pouze tehdy, odmítne-li se před senát dostavit nebo se bez důvodné omluvy nedostaví.* Právě o posledně

uvedený případ se v nynější věci jedná. Omluva kárně obviněného nemůže být důvodná již jen proto, že je naprosto obecná, není z ní patrné, jakou nemocí kárně obviněný trpí a zda mu skutečně brání v účasti na jednání. Aby kárný senát považoval omluvu argumentující zdravotním stavem za důvodnou, muselo by z ní být jasně patrné, že byl s ohledem na jeho konkrétní a jasně specifikovaný závažný zdravotní stav kárně obviněnému nařizen klid na lůžku bez možnosti vycházek, popřípadě mu konkrétní zdravotní stav jinak brání účastnit se jednání (srov. k tomu přiměřeně např. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012 – 32, bod 26, resp. rozhodnutí kárného senátu NSS ze dne 24. 3. 2015, č. j. 14 Kse 7/2014 – 54, bod 8). Po obdržení omluvy soud kárně obviněného obratem informoval (přípis byl odeslán do jeho datové schránky v 15.48 hod), že jeho omluvu bere na vědomí, nicméně kárnou žalobu i v jeho nepřítomnosti projedná. Kárně obviněný měl v každém případě právo, aby jeho zájmy během jednání zastupoval alespoň jím zvolený zástupce. Kárně obviněný ovšem ani této možnosti nevyužil. Kárný senát proto projednal věc v nepřítomnosti kárně obviněného.

[9] Při ústním jednání dne 15. 9. 2015 kárný žalobce setrval na svém návrhu.

[10] Kárný senát posoudil jednotlivé skutky, které jsou kárně obviněnému kladeny za vinu (srov. k tomu body [6] a [7] shora), vycházel přitom z listinných důkazů, které byly v řízení předloženy, a dalších skutečností zjištěných při ústním jednání, jakož i z relevantní právní úpravy a své konstantní judikatury. Hodnocení jednotlivých provedených důkazů je uvedeno dále.

III.A. Zproštění viny v části návrhu, podle něhož kárně obviněný jako soudní exekutor v rámci exekuce vymohl přes 80.000 Kč, aniž by výtěžek nebo jeho část vydal

[11] Kárný žalobce tvrdí, že kárně obviněný v rámci exekuce vedené pod sp. zn. 086 ExS 280/03 vymohl přes 80.000 Kč, aniž by výtěžek nebo jeho část vydal (není jasné, zda kárný žalobce myslí vydal oprávněnému nebo nové exekutorce).

[12] K tomu kárný senát z obsahu spisu sp. zn. 086 ExS 280/03 zjistil, že sporné plnění kárně obviněný obdržel dne 12. 9. 2013, následujícího dne spis předal nové exekutorce, plnění ji předal dne 8. 10. 2013. Již více než rok přitom nebyl kárně obviněný exekutor oprávněn exekuci vůbec provádět (k tomu blíže **III.D.** níže). Proto se kárný senát plně ztotožňuje se závěrem Exekutorské komory České republiky, obsaženým v její kontrolní zprávě, že byl kárně obviněný plnění povinen vyplatit nikoliv oprávněnému, ale naopak nové exekutorce. To také v rozumné době učinil.

[13] Proto kárný senát kárně obviněného zprostil obvinění v této části kárné žaloby.

III.B. Kárně obviněný porušil povinnost vyjádřit se ke přípisu Exekutorské komory České republiky v rámci její dohledové činnosti

[14] Kárný žalobce dále vytýká kárně obviněnému, že se nijak nevyjádřil k opakovaným žádostem Exekutorské komory České republiky o vyjádření ve věci vedené pod sp. zn. 086 ExS 655/06.

[15] Ve svém písemném vyjádření k tomu kárně obviněný uvedl, že mu není známa žádná zákonná povinnost v obdobných případech vyjádření poskytnout. Podat vyjádření ke stížnosti povinného bylo jeho právo, nikoliv povinnost. Stejně tak nikoho nelze nutit podat vyjádření k žalobě.

[16] Z obsahu tohoto spisu zjistil kárný senát následující.

[17] Kárně obviněný byl jako soudní exekutor v rámci její dohledové činnosti vyzván Exekutorskou komorou České republiky dne 25. 11. 2013 k vyjádření k obsahu podnětu povinného P. Z. v souvislosti se spisem sp. zn. 086 ExS 655/06. Exekutorská komora žádala

pokračování

kárně obviněného o vyjádření k obsahu podnětu povinného, který byl k žádosti Komory přiložen. V případě, že vyjádření nebude dostatečné, bude soudní exekutor požádán o předložení spisu, sdělila kárně obviněnému Komora. Kárně obviněný k předložení vyjádření dostal lhůtu do 9. 12. 2013.

[18] Protože na výzvu Komory kárně obviněný nijak nereagoval, urgovala Komora jeho vyjádření dne 17. 1. 2014. Text urgency byl v podstatě shodný s předchozí výzvou, na kterou také Komora odkázala. K vyjádření mu Komora stanovila lhůtu do 25. 1. 2014. Ani na tuto výzvu kárně obviněný nijak nereagoval.

[19] Podle § 7 odst. 3 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), je Ministerstvo spravedlnosti při výkonu státního dohledu oprávněno požadovat ve lhůtě, kterou stanoví, písemné vyjádření exekutora k věci, která je předmětem státního dohledu. Podle § 7 odst. 4 písm. b) exekučního řádu je exekutor povinen ministerstvu při výkonu státního dohledu poskytnout požadovanou součinnost tím, že poskytne písemné vyjádření podle odstavce 3 písm. c).

[20] Exekuční řád dává v § 7 odst. 5 exekučního řádu obdobné pravomoci i Komoře. Podle tohoto ustanovení Komora vykonává dohled nad činností exekutora, nad řízením činnosti exekutorského úřadu a nad dodržováním povinností stanovených exekutorovi zákonem o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Pro výkon dohledu platí obdobně odstavce 3 a 4.

[21] Komora byla tedy oprávněna od exekutora požadovat vyjádření, a exekutor byl povinen jí toto vyjádření poskytnout. Kárně obviněný tuto povinnost nesplnil, k výzvě komory se nikdy nevyjádřil.

[22] Z jeho vyjádření kárnému senátu lze přitom soudit, že o existenci této povinnosti kárně obviněný vůbec neví. Kárného senátu se dokonce výslovně tázal, kde je tato povinnost stanovena. I kdyby snad kárně obviněný o této povinnosti nevěděl, jde o naprosto neomluvitelnou neznalost práva, a to s ohledem na jeho postavení profesionála, soudního exekutora, nositele části státní moci. Pokud svou situaci kárně obviněný srovnává s právem žalovaného (asi v civilním řízení) vyjádřit se k žalobě, jde o naprosto nepřipadnou argumentaci. Kárně obviněný ve vztahu ke kárnému žalobci není v soukromoprávním postavení, ale je nositelem části státní moci. Právě proto mu exekuční řád stanoví zcela jasné povinnosti, které však kárně obviněný soustavně ignoruje.

[23] Naprostá pasivita kárně obviněného ve vztahu ke Komoře a jejím dvěma výzvám je neomluvitelná. Nelze akceptovat ani výmluvu kárně obviněného, že obě výzvy Komory uvádí, že nebude-li jeho vyjádření dostatečné, bude vyžádán spis. Výzva rozhodně nestála tak, jak se snad snaží naznačit kárně obviněný, že *bud'* mohl poslat Komoře vyjádření, *anebo* si Komora vyžádá spis. Ten si ostatně ve spolupráci s Komorou následně (byť neúspěšně) vyžadoval kárný žalobce (viz dále část **III.C.**).

[24] Nečinnost kárně obviněného přitom není způsobena žádným náhodným a jednorázovým přehlédnutím (což by bylo sice protiprávní, nicméně pochopitelné), ale je naopak částí přesvědčení kárně obviněného, že s orgány dohledu vlastně nemusí nijak komunikovat (srov. bod [22] shora). Právě proto kárný senát hodnotí jednání kárně obviněného jako závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu.

III.C. Kárně obviněný porušil povinnost předložit spis předsedovi okresního soudu v rámci jeho dohledové činnosti

[25] Dalším skutkem, který kárný žalobce kárně obviněnému vytýká, je nepředložení spisu sp.zn. 086 ExS 655/06, a to i přes opakovanou výzvu kárného žalobce.

[26] Kárně obviněný upozorňuje, že kárný žalobce jej k předložení spisu vyzval bez usnesení, přestože soud by měl správně používat usnesení.

[27] Ze spisu sp. zn. 086 ExS 655/06 kárný senát zjistil, že kárně obviněný byl nejprve dne 13. 5. 2014 místopředsedkyní Okresního soudu v Hradci Králové M. Š. vyzván o vyjádření k několika otázkám týkajícím se tohoto spisu a spisu 212/05. Na to kárný žalobce stručně reagoval dne 23. 5. 2014; navíc se podívil, že s ním jedná právě soudkyně Š., která vystupovala rovněž v nalézacím řízení v obou věcech. Následovala dne 23. 2. 2015 výzva kárného žalobce, aby kárně obviněný ve třídní lhůtě předložil ke kontrole spis sp. zn. 086 ExS 655/06. O tři dny reagoval kárně obviněný s tím, že se dotazoval, na základě čeho kárný žalobce požaduje spis. K tomu mu kárný žalobce dne 4. 3. 2015 sdělil, že spis požaduje na základě § 7 exekučního řádu k výkonu státního dohledu nad činností soudního exekutora. Na to již kárně obviněný nijak nereagoval a spis ve třídní lhůtě ani nikdy později kárnému žalobci nezaslal.

[28] Podle § 7 odst. 4 písm. a) exekučního řádu, ve znění do 31. 8. 2015, je exekutor povinen ministerstvu při výkonu státního dohledu poskytnout požadovanou součinnost tím, že zašle ve lhůtě stanovené ministerstvem kopie požadovaných listin, případně na dobu nezbytně nutnou spis. Podle § 7 odst. 6 věty druhé exekučního řádu pro výkon státního dohledu předsedou okresního soudu se použijí obdobně odstavce 2 až 4.

[29] Kárný žalobce byl tedy podle § 7 odst. 4 písm. a) ve spojení s větou druhou § 7 odst. 6 exekučního řádu oprávněn požadovat od kárně obviněného na dobu nezbytně nutnou spis a kárně obviněný byl povinen mu ten to spis vydat. Kárně obviněný tuto povinnost úmyslně nesplnil, spis kárnému žalobci nikdy neposkytl.

[30] Závažnost jednání kárně obviněného zvyšuje to, že svou pasivitou a nevydáním spisu zcela zmařil výkon státního dohledu nad svou činností v této věci. I proto kárný senát tento skutek hodnotí jako závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu.

[31] Výmluva kárně obviněného na to, že očekával vydání formálního usnesení okresního soudu, a proto na bezformální výzvu nijak nereagoval, neobstojí. Exekuční řád totiž pro výzvu dle § 7 odst. 4 písm. a) nevyžaduje žádnou formu, postačí tedy i jen neformální přípis předsedy okresního soudu, jak se tomu stalo i v tomto případě. Výzvu podle § 7 odst. 4 písm. a) ostatně nelze považovat za výkon soudnictví, ale za výkon státní dohledové činnosti předsedy okresního soudu.

[32] Kárný senát neprovedl důkaz navržený kárně obviněným, totiž soudním spisem sp. zn. 9 C 145/2006, který měl pravděpodobně prokázat, že soudkyně Š. rozhodovala v nalézacím řízení v této věci. Tato skutečnost je pro nyní posuzovaný skutek bez významu, kárný žalobce vytýká nepředložení spisu, nikoliv nevyjádření se k výzvě místopředsedkyně soudu Š.

III.D. *Kárně obviněný se dopustil průtahů s předáním svého spisu nově ustanovené exekutorce*

[33] Kárný žalobce dále kárně obviněnému vytýká, že ve věci sp. zn. 086 ExS 280/03 se dopustil průtahů s předáním svého spisu nově pověřené soudní exekutorce JUDr. M. D.

[34] K tomuto se kárně obviněný nijak nevyjádřil.

[35] Kárný senát ze spisu sp. zn. 086 ExS 280/03 zjistil, že Okresní soud v Hradci Králové rozhodl usnesením ze dne 3. 2. 2012, č. j. ONc 8844/2003 - 82, které nabylo právní moci dne 22. 3. 2012, tak, že kárně obviněného zprostil pověření k provedení exekuce ve věci oprávněné MERKA SPEDITION, s. r. o. proti povinnému Ing. P. (věc vedená u kárně obviněného pod sp. zn. 086 ExS 280/03). Současně provedením exekuce pověřil soudní exekutorku M. D. Soud

pokračování

tak rozhodl na návrh oprávněné společnosti, která si stěžovala na nečinnost kárně obviněného, na to, že s ní nekomunikuje. Z odůvodnění usnesení plyne, že kárně obviněný se k návrhu nijak nevyjádřil, a přes opakovaně ukládané pokuty nikdy spis nevydal soudu. Usnesení nabylo právní moci dne 22. 3. 2012. Dne 15. 5. 2012 podal kárně obviněný proti usnesení odvolání, které Okresní soud v Hradci Králové pro opožděnost odmítl dne 9. 11. 2012 usnesením č. j. 0Nc 8844/2003 – 97. Soud nevyhověl žádosti soudního exekutora o prominutí lhůty, neboť prominutí lhůty je ve výkonu rozhodnutí a v exekučním řízení vyloučeno. Teprve dne 13. 9. 2013 kárně obviněný předal spis nově ustanovené soudní exekutorce.

[36] Kárně obviněný se tedy jednoznačně dopustil průtahů s předáním spisu nově ustanovené soudní exekutorce. Spis totiž předal teprve dne 13. 9. 2013, jakkoliv tak byl povinen učinit bezodkladně po právní moci usnesení soudu, který jej zprostil pověření k provedení exekuce a provedením exekuce pověřil novou exekutorku. Toto usnesení nabylo právní moci dne 22. 3. 2012. Celková doba průtahů kárně obviněného tak činí bezmála jeden a půl roku.

[37] Délku průtahů je přitom nutno počítat již od právní moci usnesení, kterým soud zprostil kárně obviněného pověření k provedení exekuce. Odvolání proti tomuto usnesení bylo kárně obviněným podáno zjevně opožděně (téměř 2 měsíce po uběhnutí lhůty pro podání odvolání). Podle § 254 odst. 2 o. s. ř. není možné zmeškání lhůty v rámci vykonávacího řízení prominout, tedy toto odvolání nemohlo mít nikdy odkladný účinek, jaký předpokládá § 206 odst. 1 o. s. ř. u odvolání přípustného a včasné podaného. Průtahy nelze přičítat běžnému administrativnímu nedopatření na straně exekutora, který na předání spisu „zapomněl“. Jakkoliv se k této otázce kárně obviněný nevyjádřil, je ze spisu patrné, že usnesení okresního soudu ze dne 3. 2. 2012, kterým byl zproštěn pověření k provedení exekuce, v žádném případě nepřehlédl. Naopak, byl si ho dobře vědom, aktivně se proti němu bránil, byť pozdě. Kárný senát tedy vyhodnotil i tento skutek jako spáchaný úmyslně.

[38] Z § 44b exekučního řádu plyne povinnost exekutora, který exekuci dosud vedl, věc postoupit nově pověřenému exekutorovi; počínaje dnem 1. 1. 2013 je tato povinnost stanovena v § 44b odst. 2 exekučního řádu. Protože jde o procesní normu, ve výroku rozhodnutí kárný senát uvádí již nové znění exekučního řádu; o povinnosti kárně obviněného věc postoupit přitom nebylo pochyb ani ve znění § 44b do 31. 12. 2012. Jakkoliv zákon výslovně neuvádí, že dosavadní exekutor tak musí učinit bezodkladně, plyne to z povahy věci a především z výslovného pravidla § 46 odst. 1 exekučního řádu. Podle něj exekutor postupuje v exekuci *rychle a účelně*, při tom *dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem*.

[39] Závažnost tohoto porušení zákona zvyšuje zejména to, že příčinou odnětí věci kárně obviněnému byly právě neakceptovatelné průtahy, kterých se ve věci dopouštěl. Rozumnou reakcí by tedy bylo promptní předání věci nové exekutorce. Kárně obviněný ovšem reagoval naprosto opačně. Další, téměř osmnáctiměsíční nečinností, tak zásadně poškodil oprávněného. Tento případ jen dokresluje nepochopitelnou laxnost a pasivitu kárně obviněného v tomto i v dalších skutcích. Kárný senát proto i tento skutek hodnotí jako závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu.

IV. Sankce

[40] Při úvaze o druhu a výši kárného opatření vycházel kárný senát především z toho, že kárně obviněný soudní exekutor byl v posledních pěti letech již kárným senátem potrestán celkem čtyřikrát. Podle rozhodnutí kárného senátu ze dne 22. 10. 2013, č. j. 15 Kse 3/2013 – 31, se kárně obviněný dopustil kárného provinění tím, že jako osoba mající postavení soudního exekutora nesplnil řádně a včas svůj závazek vůči několika oprávněným, dále se dopustil kárného deliktu tím, že nevyhověl žádosti ministerstva spravedlnosti o sdělení čísel účtů, která používal pro vymožená plnění, a konečně tím, že neposkytl písemné vyjádření, ačkoli byl

o to ministerstvem spravedlnosti žádán (pokuta 10.000 Kč). Podle rozhodnutí ze dne 19. 9. 2011, č. j. 15 Kse 8/2010 – 39, se dopustil kárného provinění tím, že jako soudní exekutor provedl dražbu a udělil příklep, přestože byl ze strany oprávněného informován o postoupení vymáhaných pohledávek a o změně v osobě oprávněného, aniž by rozhodl o odvolání proti dražební vyhlášce podaném povinným (pokuta 50.000 Kč). Podle rozhodnutí ze dne 19. 9. 2011, č. j. 15 Kse 4/2011 – 62, se dopustil kárného provinění tím, že formálně pochybil při vedení spisů a byl při vedení exekuce v rámci dvou řízení nedůvodně nečinný (pokuta 30.000 Kč). Podle rozhodnutí ze dne 10. 11. 2010, č. j. 15 Kse 1/2010 – 54, se dopustil kárného provinění tím, že jako soudní exekutor nečinil ve věci, v níž byl pověřen provedením exekuce, žádné úkony, a to i přesto, že byl k tomu exekučním soudem opakovaně vyzván (pokuta 150.000 Kč).

[41] Bohužel v činnosti kárně obviněného přetrvávají takové zásadní nedostatky, že je evidentní, že není s to plnit povinnosti soudního exekutora, a jak oprávněné, tak povinné v exekučním řízení opakovaně poškozují. Svou nečinností vůči kontrolním orgánům přitom znemožňuje účinný dohled nad svou činností.

[42] Kárný senát vzal dále v úvahu, že všechny tři skutky, pro něž byl kárně obviněný nyní shledán vinným, jsou s ohledem na kontext věci mimořádně závažné. Ve věci nejde o prosté a spíše ojedinělé administrativní pochybení. Naopak, souzené skutky vyjadřují celkový postoj exekutora, který se brání jakémukoliv dohledu nad svou činností a prokazuje zásadní neznalost elementárních pravidel dohledu nad exekutory. Opakované zjevně úmyslné odepření součinnosti, tj. nezaslání vyjádření Exekutorské komoře, a zejména nepředání spisu kárnému žalobci je jeden z nejzávažnějších kárných deliktů exekutora, již jen proto, že v jeho důsledku kárně obviněný záměrně znemožnil dohled nad zákonností svého postupu v dané kauze. Téměř jeden a půl roční průtah s předáním spisu nově pověřenému exekutorovi je pak skandální za situace, v níž důvodem odejmutí věci kárně obviněnému byly právě jeho předchozí průtahy. Jako přitěžující okolnost vzal kárný senát též v úvahu, že kárně obviněný své pochybení neuznal a nevyvodil z něj žádné důsledky. Naopak polehčující okolnosti neshledal kárný senát žádné.

[43] Za této situace kárný senát zvažoval, zda by snad přiměřenou sankcí bylo opětovné uložení pokuty. Přitom si kárný senát nemohl nepovšimnout, že kárně obviněný byl liknavý již s úhradou dvou pokut ve věcech sp. zn. 15 Kse 3/2013 a 15 Kse 1/2010. Ukládání dalších pokut již kárný senát neviděl jako účelné, pokuty evidentně neplní účel, který plnit mají. Nelze nadále připustit, aby kárně obviněný svou (ne)činností a neschopností vést řádně exekutorský úřad poškozoval oprávněné, povinné i další osoby a narušoval celkovou důvěru v právní řád České republiky. S ohledem na uvedené je evidentní, že jiná cesta než odvolání kárně obviněného z exekutorského úřadu není možná.

[44] Ze všech uvedených důvodů proto kárný senát volí tuto nejprísnejší sankci, která je jedinou přiměřenou reakcí na neschopnost kárně obviněného dostát svým povinnostem. Kárný senát zdůrazňuje, že si kárně obviněný zjevně ani po mnoha letech v exekutorském úřadu není svých zákonných povinností vědom. Forma a způsob, jakým kárně obviněný (ne)komunikuje s dohledovými orgány a vede exekuční řízení, poškozují nejen účastníky exekučních řízení, ale též celý exekutorský stav. S ohledem na opakované závažné přešlapy by proto jiná sankce nemohla splnit účel kárného řízení.

[45] Kárný senát poznamenává, že si je vědom § 116 odst. 11 exekučního řádu, dle něhož se exekutorovi uloží kárné opatření odvolání z exekutorského úřadu, byl-li kárně obviněný v posledních 5 letech před podáním návrhu na zahájení kárného řízení nejméně třikrát pravomocně uznán vinným závažným kárným deliktem, jestliže tato skutečnost zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání v exekutorském povolání. Toto ustanovení nabylo účinnosti dne 1. 1. 2013, a to novelou provedenou zákonem č. 396/2012 Sb. Tuto sankční normu nelze aplikovat retroaktivně na rozhodnutí učiněná před její účinností, tedy před 1. 1. 2013; takováto

pokračování

zpětná aplikace by byla v rozporu s ústavní zásadou žádný trest bez předchozího zákona (čl. 39 Listiny základních práv a svobod).

V. Zastavení řízení

[46] Kárný žalobce snesl v části III.B. své kárné žaloby celou řadu dalších skutků, které kárně obviněnému vytýká (viz jejich výčet ve výroku IV. tohoto rozhodnutí). Některé skutky byly tak neurčitě vymezené, že se jimi kárný senát zabývat nemohl (viz bod [7] shora). V návaznosti na výše uvedené skutečnosti kárný senát dospěl k závěru, že jde o jednání v rámci typového stupně škodlivosti kárných deliktů, a zejména ve srovnání s kárnými delikty, pro něž již byl soudní exekutor postižen, zcela evidentně výrazně méně závažné. Přitom kárné opatření, k němuž může kárné stíhání vést, by bylo vzhledem ke kárnému opatření, které již soudnímu exekutorovi bylo uloženo, zcela bez významu. Další dokazování v těchto věcech by bylo zřejmě v rozporu s efektivitou kárného řízení.

[47] Kárný senát proto podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu *per analogiam* kárné řízení pro skutky vymezené ve výroku IV. zastavil (k použitelnosti tohoto institutu srov. rozhodnutí ze dne 24. 11. 2011, č. j. 15 Kse 9/2011 – 16).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2015

JUDr. Zdeněk Kühn
předseda kárného senátu